

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra AF GRUNDTVIGS DAGBØGER

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 17.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig01val-shoot-idm140411867951664/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Af Grundtvigs Dagbøger

lernes Gjerninger og Brevet til Romerne, samt Epiktet. — Ebraisk kjendte han ei. — Dette var da hele Frederiks skølastiske Liggendefar, — naar man undtager Historie og Theologi, hvoraf han kunde nok til at blive Student. —

Med bankende Hjerte traskede han bag efter Hr. Feld — med sine Bøger under Armen — til Rektor *Thura Krarup*, som skulde overhøre ham og fastsætte hans Plads i Skolen. — Den gamle snurrige Mand fandt, han ei fremviste mere, end han godt kunde gjøre Rede for, men der var adskilligt, som udfordredes til at komme i Mesterlexe, — og der skulde Jeg —, som Frederik aldrig havde seet, saasom Horatses Breve, Ovids 4de Bog, første Bog af Siseros — Kikeros — Epistler, Dansii Grammatik og de 4 første Kapitler af Genesis. — Havde Rektoren gjort ham til Fux — *ut ajunt*¹ — paa nederste Part, kunde han altsaa ikke klaget, men da han befandt sin nykomne Eleve langt fra at være nogen *hospes*² i Theologien — som han meget yndede —, tog han ei i Betænkning at sætte ham som en *paries intergerinus*³ mellem mellemste og nederste Part og overlade det til hans Stræbsomhed at blive Fux for første eller Dux for sidste. — Ebraiskan paa tog han sig *privatim* at *instruere* Krabatens i. —

Her var Mosjø Frederik i en gandske ny Verden, hvor han i Begyndelsen ei fornøiede sig synderlig, thi hans honette Ambisjon tillod ham ei at høre til nederste Part, og det var strængt at følge den mellemste, der allerede et Aar havde skanderet hint grædske og romerske Epos, gjennemløbet Romus ypperste Taler og Talegjører⁴ etc. — Rektor var ham bevaagen, og i de Dele, han havde, var han temmelig hjemme. Men Konrektoren — *Jens Stougaard* — gjorde adskillige Forsøg paa at flytte Nylingen til nederste Part. I en god Hensigt gjorde han det, fordi han troede det bedre for ham, men Frederiks Ærgjerrighed blev saaret, og han glemte ei saasnart den værdige Lærer denne Fornærmelse. — *Stougaard* holdt dog snart op, da han dels saae, han intet udrettede, dels syntes, det maaskee kunde gaae ret got. — Hertil hjalp, at baade Kal[']s Verdens og Suhms lille danske Historie laae i min Hukommelses Arkiv *in promptu*⁵. Selv yndede han Historien, men hans Discipler vare for største Delen heri store Ignoranter, fordi deres Lyst til at kjende Fortiden aldrig var blevet vakt, og ei vel kunde vækkes ved Kal[']s Historie. — Dette skaffede mig temmelig min Lærers Yndest. —

Paaske 1799 begik Frederik en Synd, der havde mange Ube-

¹ ∴ som man siger. ² ∴ fremmed. ³ ∴ Mellemvæg. ⁴ ∴ Cicero. ⁵ ∴ til Rede.